

David Icke - Musíme se přestat podvolovat se (VIDEO + přepis)

- CZ24 News | 21. června 2020

David Icke v tomto útržku z nejnovějšího rozhovoru mluví o tom, jak je důležité, abychom jako lidé přestali odevzdávat svoji moc autoritám a nepodvolovali se.

Brian Rose: Těším se na dalších šest měsíců a ty mi říkáš, že potenciálně budeme čelit nedostatku potravin, druhé vlně viru, více bankrotům, těžším ekonomickým časům, a pak vakcíně, kterou nám nejspíše vnutí. A více strachu mezi našimi dětmi, seniory a námi všemi. Davide, musíš mi tu dát nějakou naději. Protože to vše vypadá nebezpečně a děsivě.

David Icke: Ano. Varuji před tím už skoro 30 let. Dlouhou dobu se mi za to smáli. Ale pokračoval jsem, zaprvé, protože jakmile si uvědomíš, co se děje, nemůžeš od toho odejít. A zadruhé, jsem optimistický, a důvod je ten, že... jen si uvědom ten počet. Počet lidí, kteří tohle řídí, je malinkatý. Je směšný. Jádrem toho počtu bys dostal do jedné místnosti. A na světě je skoro 8 miliard lidí. Mluvím o tom každým rokem, a lidé se ptají: Co máme dělat? Můžeš hledat řešení... Kam řešení obvykle vedou?

Vedou k více problémům, které potřebují více řešení. Vidiš to neustále. Jak nejlépe odstraníš problém? Tím, že odstraníš ztracenou příčinu. Odebereš příčinu problému. Nehledej řešení, odeber příčinu a problém musí přestat existovat, protože jeho příčina byla odstraněna. Dnes jsem o příčině mluvil docela dlouho. Je to lidské podvolení se autoritám. Autorita má mnoho forem. Je to vláda, je to kult za vládou, jsou to řídicí pracovníci, jsou to členové ochranky. Je to ale také hierarchie hnutí Black Lives Matter. Je to také hierarchie, která se objevuje v té autonomní zóně v Seattlu, kde odstranili policii. Autorita.

Autorita, která ti říká, čemu věřit, a co dělat, a která tě postihuje důsledky, když tomu nevěříš a neděláš to. Pokud se tomu podvolíš, odevzdáváš tím svoji moc. Pokud se tomu podvolíš kolektivně, lidstvo odevzdá svoji svobodu malému počtu lidí. Pokud to, co říká autorita, je opodstatněné fakty a dopadem na lidstvo, tj. neodebírání svobody, ale chce svobodu podpořit, tak v pořádku, budu se tím řídit. Ano, dává to smysl. Proč? Protože já, ve své jedinečnosti, jsem se rozhodl, že mi to dává smysl, tudíž to udělám, protože s tebou souhlasím.

Pokud mi říkáš, co mám dělat, co mi odebere svobodu, a to jen z důvodu, že mi to říkáš, a ne z žádného jiného, můžeš si to strčit do zadku... nebudu to dělat. Pokud by to lidé ve velkém měřítku udělali, pak autority by musely sloužit lidem a ne, aby lidé sloužili autoritám. Protože lidé nebudou souhlasit s tím, dělat něco, co je zotročuje. Tudíž ty mě přestaneš zotročovat – autorito – nebo se o to snažit... a začneš sloužit našim zájmům svobody a prosperity, a já pak s tebou udělám dohodu. Přijmu, co říkáš.

Pokud se mi ale budeš snažit odebrat svobodu, a budeš mi říkat, abych nosil roušku, když je to očividně celé nesmysl a je to jen o psychologii a ne ochraně, můžeš si tu roušku strčit tam, kam slunce nesvítí... aspoň tam nechytíš virus. Lidé si pak vezmou zpět svoji moc. Řeknou: Vy budete sloužit nám. My už nesloužíme vám. V takovém prostředí nebudou schopni fungovat, pokud nebudou jednat v zájmu populace, protože populace si to nenechá líbit. Hrstka kontroluje většinu, protože populace si to nechává líbit.

Pokud potřebujeme budíček či příklad, co se stane, když svoji moc odevzdáš autoritám, v posledních

pár měsíců jsi nemohl mít lepší a očividnější budíček. No tak... máme na víc! Jsme nekonečným projevem vědomí. Proč necháváme hrstku lidí, aby nám řídili život až po nejmenší detaily? Proč se navzájem kontrolujeme?

Říkáme: Protože děláš volby, se kterými nesouhlasím, pokusím se tě v tom zastavit. O tom je ta celá „probuzená“ mentalita. Tuto analogii jsem už použil... Lidé se smějí ovčím, protože všechny následují ovčáka. Lidé jsou horší než ovce... nepotřebujeme ani ovčáckého psa. My se kontrolujeme navzájem... nepotřebujeme ovčáckého psa. Podívej se na to, co se dělo během karantény. Typický příklad. „Ano, policie? Soused byl dnes na zahradě dvakrát!“ Cože?! Takto hrstka kontroluje většinu.

Je to v našich rukou, v našem vnímání, abychom to zastavili. Dobrá... Dej nám nějaký optimismus... dobře. Když to přestaneme dělat, hra je u konce. Otázkou je: Udělá dostatek lidí tu volbu, aby hra skončila? Protože tu volbu je třeba udělat. Ta volba... a naskytne se v dalších pár týdnech a měsících... ta volba, kterou bude třeba udělat, rozhodne, jestli lidstvo spadne do nejtemnější... fašistické, tyranské, technokratické noční můry, nebo jestli... konečně... si vezmeme zpět svobodu, která na nás čeká.

Generace po generaci... éra po éře... Podívej se na celou lidskou historii. Je to příběh čeho? Příběh o masách lidí, kteří odevzdávají svoji moc hrstce lidí. Co to znamená? Hrstka lidí v průběhu historie řídila svět. Nyní máme příležitost, to zastavit. Uděláme tu volbu? Důsledky naší volby budou monumentální v odlišném světě, který vytvoří. Musíme ty volby udělat nyní.

Překlad: David Formánek